

[Wihjelm]

subsidier uundgåeligt rejser, nemlig flytteproblemerne og problemerne for nybyggeriet, er besvaret med dette forslag.

Det er sådan set hovedtrækkene i det, og jeg vil godt understrege fra starten, at teknikken er ikke afgørende for VS; vi er parate til at diskutere enhver teknisk mulighed, som tilstræber det samme, som vi tilstræber med dette forslag.

Jeg vil godt sige om den indvending, som hr. Bernhard Baunsgaard havde, at den er aldrig dokumenteret, og jeg mener, at det meste af det, vi fik frem under den meget spændende behandling, der var af forløberen, forslaget sidste år i skatteudvalget, faktisk i meget høj grad modsiger hr. Bernhard Baunsgaards indvendinger, men han vil stadig væk ligesom ikke konkretisere påstanden om, at det ud over disse ting, som han nok ikke vil bestride, skulle gavne nogle af de højeste indtægter. Derfor vil jeg også godt sige, at VS er helt parat til at diskutere muligheden for at kombinere dette med en opretholdelse af lejeværdierne på de høje satser, altså deroppe, hvor det forlader det første proportionalstræk, dvs. 5 pct.s reglen, og hvad der ligger derover. Så er der i hvert fald et meget klart socialt sigte med hensyn til en boligbeskatning. Hvem skal den ramme? Er det overforbruget, eller er det et ganske almindeligt boligforbrug, den skal ramme?

Jeg skal takke for de bemærkninger, der er kommet, specielt selvfølgelig fra SF, som ligefrem ville støtte forslaget.

Til skatteministeren vil jeg især sige, at bemærkningerne om, at den aftrapningsmetode, vi anviser, har været drøftet af det såkaldt sagkyndige udvalg under navnet fixmetoden og er blevet afvist af dette udvalg, faktisk ikke tager højde for den måde, vi gør det på. For det, skatteministeren siger, er, at denne metode ville føre til en voldsom forskelsbehandling mellem ejere, der havde oprettet deres ejerforhold, før denne ændring trådte i kraft, og ejere, der havde oprettet deres ejerforhold, efter at denne ændring trådte i kraft. Vi har grundigt i bemærkningerne – og de bygger på den udvalgsbehandling, som foregik sidste år i skatte- og afgiftsudvalget, da skatteministeren i øvrigt var formand for udvalget – på siderne 11–15 taget en række eksempler og vist, hvordan det faktisk ikke er tilfældet. De prisrelationsændrin-

ger, der på de bestående, altså de gamle, ejerboliger uundgåeligt vil ske, når man flytter eller fjerner et sådant indirekte subsidium, vil i al almindelighed fuldstændig og så at sige på øre kompensere for den forskelsbehandling. For nybyggeriet – det skal jeg vende tilbage til – vil der være problemer ved enhver ordning, der søger at gribe ind over for dette ejerboligsudbidium.

Hr. Bakholt sagde, at renteaftalen viste, at selv mindre lapperier er svære at få igennem. Jeg tror, det er for pessimistisk så at sige; jeg tror ikke, at det var det, renteaftalens skæbne viste. Det er klart, at den ballade, der var i selve regeringen om disse ting, var en del af det, men jeg tror, det helt afgørende var, at den renteaftale, som vi var part i og nogle af de sidste der holdt fast ved og stadig væk holder fast ved, hvis man skulle ønske det, den renteaftale, som ikke var andet end et lapperi, tåbeligt nok ikke havde taget højde for de to mest oplagte og forudsigelige indvendinger, der ville komme: flytteproblemet og problemet med nybyggeriets belastning. Det havde vi påpeget i én uendelighed gennem de drøftelser, men vi var desværre de eneste, der gjorde det. F. eks. interesserede flytteproblemet og nybyggeriproblemet ikke de radikale et klap, det var nogle andre ting, der interesserede de radikale, men pludselig sprang de altså, da boligministeren nævnte flytteproblemet. Det var vildt overdrevet med de problemer, men de var der, og de burde have været løst, for man burde have indset, at dette ikke kun var et skatte-, men et skatte/bolig-projekt, man havde fat i. Jeg tror altså, at det er at stikke hovedet i busken, hvis socialdemokratiet bruger renteaftalens skæbne til den konklusion, at selv mindre lapperier er meget svære at få igennem.

Til venstres og de konservatives ordførere, som jo ikke var særlig konkret inde på forslaget, kan jeg kun sige, at deres holdning kan jeg kun opfatte som ensbetydende med, at det ikke er ejerboligerne, man vil beskytte, for de er beskyttet ved dette forslag bedre end ved det nuværende lejeværdisystem med fortsat lejeværdiprocent på 2, der kører med vurderingerne. Der er ingen af de nuværende ejerforhold, der bliver stillet ringere af dette forslag, tværtimod, så når man er så meget imod det, må det skyldes en anden ting, nemlig at det faktisk er kapitalgevinsterne i ejerboligerne, det drejer sig om, og ikke det